

Nr 74.

Av herr **Hedlund** i Östersund, om upphävande av den på interneringsnämnden enligt 6 § första stycket lagen om förvaring och internering i säkerhetsanstalt ankommande förhandsprövningen.

I sitt av riksdagen godkända utlåtande (1945:36) över kungl. prop. (1945:207) med förslag till lag om ändring i 5 kap. strafflagen m. m. anförde första lagutskottet om *interneringsnämnden* följande:

»Inom utskottet har ifrågasatts om icke införandet av den nya relativt tidsbegränsade förvaringsformen borde föranleda ett övervägande huruvida det allt fortfarande skall vara erforderligt att på förhand inhämta interneringsnämndens medgivande innan domstolarna äga döma till förvaring. Det har anförts att nämndens väsentliga uppgift, på samma sätt som ungdomsfängelsenämndens, borde vara att besluta om de internerades och förvarades utskrivning. Vid ungdomsfängelselagens tillkomst avvisades tanken att dom å ungdomsfängelse — ett obestämt straff med fyra års maximum — borde föregås av en central förhandsprövning med ledning allenast av skriftligt material angående denna straffforms lämplighet. På grund av den betydande utsträckning av förvaringslagens tillämpning som de nya reglerna i 1937 års lag torde komma att medföra, lärer interneringsnämnden komma att bli alltför överhopad med arbete. Lämpligheten av att domstolarna i sitt dömande skola vara beroende av en dylik central institutions förhandsgranskning har också ifrågasatts, allra helst i betraktande av den vikt man eljest inom straffprocessen tillmäter muntlighet och omedelbarhet. Något behov av denna förprövning ur rättssäkerhetens synpunkt till förebyggande av förvarings ådömande utan tillräckliga skäl har ansetts icke föreligga med hänsyn till den rättshjälp som står tilltalade och dömda till buds såväl i underrätten som vid fullföljd av talan i högre rätt.»

Utskottet, som fann de anförda synpunkterna beaktansvärda, ansåg sig likväl icke utan en mera ingående utredning böra taga initiativ till en lagändring på denna punkt, men antog att Kungl. Maj:t hade sin uppmärksamhet riktad på frågan.

Då det synes vara av vikt att det ifrågasatta upphävandet av interneringsnämndens förhandsprövning på rent skriftligt material av frågan,

huruvida domstol skall äga döma till förvaring eller internering, genomföres samtidigt med nya rättegångsbalkens ikraftträdande, är det angeläget att årets riksdag fattar beslut i frågan. För lagändringens genomförande erfordras allenast upphävande av 6 § första stycket i lagen den 18 juni 1937 om förvaring och internering i säkerhetsanstalt med viss därav följande redaktionell jämkning i 3 § och 6 § tredje stycket samma lag. Erforderliga yttranden från myndigheterna över förslaget torde kunna infordras genom utskottets försorg. Utkast till lagtext bifogas.

På grund av vad sålunda anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte, med antagande av förslag till lagtext som torde utarbetas av vederbörande utskott, besluta upphävande fr. o. m. den 1 januari 1948 av den förhandsprövning som enligt 6 § första stycket i lagen den 18 juni 1937 om förvaring och internering i säkerhetsanstalt ankommer på interneringsnämnden innan domstol äger döma till förvaring eller internering.

Stockholm den 17 januari 1947.

Verner Hedlund,
Östersund.

Bilaga.

Utkast

till

Lag

angående ändring i vissa delar av lagen den 18 juni 1937 om förvaring och internering i säkerhetsanstalt.

Härigenom förordas, att 3 och 6 §§ lagen den 18 juni 1937 om förvaring och internering i säkerhetsanstalt¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

3 §.

Finnes någon, som undergår straffarbete eller för sedlighetsbrott ådömt fängelse eller för brott som avses i 1 § 3. undergår ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran, vara av sinnesbeskaffenhet som avviker från det normala, och måste det på grund härav och med hänsyn till omständigheterna i övrigt antagas att han efter frigivningen skall bli vådlig för annans säkerhet till person eller egendom, må domstol i den ordning i 6 § *andra och tredje styckena sägs* döma till förvaring i säkerhetsanstalt att träda i stället för vad av straffet eller tvångsuppfostran återstår.

Finnes någon, som undergår straffarbete eller för sedlighetsbrott ådömt fängelse eller för brott som avses i 1 § 3. undergår ungdomsfängelse eller tvångsuppfostran, vara av sinnesbeskaffenhet som avviker från det normala, och måste det på grund härav och med hänsyn till omständigheterna i övrigt antagas att han efter frigivningen skall bli vådlig för annans säkerhet till person eller egendom, må domstol i den ordning 6 § *stadgar* döma till förvaring i säkerhetsanstalt att träda i stället för vad av straffet eller tvångsuppfostran återstår.

6 §.

Innan, enligt 1, 2 eller 4 §, till förvaring eller internering dömes, skall domstolen inhämta yttrande från nämnden huruvida sådan åt-

¹ Senaste lydelse, se beträffande 3 § SFS 1945: 466 och beträffande 6 § 1946: 863.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

gärd bör vidtagas. Sedan nämnden från domstolen mottagit protokoll och övriga handlingar i målet, åligger nämnden att, så snart ske kan, till domstolen avgiva det begärda yttrandet. Prövar nämnden den ifrågasatta åtgärden icke böra äga rum, vare fråga därom förfallen.

Finner fångvårdsstyrelsen anledning förekomma att enligt vad i 3 § sägs någon som undergår straff underkastas förvaring, skall styrelsen inhämta nämndens yttrande i frågan. Tillstyrker nämnden förvaring, skall styrelsen hänskjuta frågan till justitiekanslern, som prövar huruvida talan om ådömande av förvaring skall väckas. Beträffande den som undergår tvångsuppfostran skall vad här i fråga om fångvårdsstyrelsen stadgats gälla styrelsen för uppfostringsanstalten.

Talan enligt andra stycket föres vid den domstol som först avgjort det mål vari dömts till straff eller tvångsuppfostran. Rättens dom går i verkställighet utan hinder av att den ej äger laga kraft.

Talan föres vid den domstol som först avgjort det mål vari dömts till straff eller tvångsuppfostran. Rättens dom går i verkställighet utan hinder av att den ej äger laga kraft.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1948; därvid gälla i tillämpliga delar vad i lagen om införande av nya rättegångsbalken finnes föreskrivet.
